

בא אצלי גוברין ומודיע ששנקר דחה הפגישה עם בקר משבע בבוקר

לארבע אחה"צ. לא נתן נימוק, אבל יתכן שזה בגלל שביהח הטולידריות.

- בירורים עם שרף על עניינים שוטפים: העסקתו להבא של גורוק, ממונה

על השידור, "קול ישראל" השבועון, ועדת שמות ועוד.

- באחת עשרה ישיבת ועדה הבטחון על מסתננים, נמשכה רק שעה. ארגוב

שאל על המצב בכביש אילת (קילומטר 78), מה קרה בשרפת, מה צפוי לנו על הגבולות

בימים הקרובים, האם היה כאן סכסוך רגיל או יוצא מן הכלל, מהי תגובת האנגלים,

היש סיכוי לשלום קבע עם עבה"י. מרידור שאל - האם פורשים עשו טעשה שארעפת, האם

מאחורי המסתננים עומדת ממשלה עבה"י, או אולי סיעתו של המופתי - ועוד .

- אחה"צ הוויכוח על החינוך. משה שפירא נשא נשא של קטרוג על תנועת

הפועלים בארץ - היא שואפת לשלטון ומשתמשת בכפיה.

15 הוויכוח ימשך גם מחר - ואינו בסוף אם יכתייל. אינם מבינים שאין

כאן משבר החינוך - אלא משבר הממלכתיות בישראל - הפיצול המפלגתי המופרז, לבוי

הסכסוכים התרבותיים, המעמדיים, הפוליטיים, חוסר אחריות והבנה ממלכתית בעתונות

ובמנהיגי המפלגות, וכל זה על רקע הקשיים של קיבוץ גלויות.

13.2.51

בא ראובן. היום יפגש עם עבדאללה. שאל: אם יוצע לו לוותר בנהריים

ובכביש אילת תמורת הר-הצופים - לקבל ההצעה? עניתי בחיוב, אבל הבעתי ספק אם

רצוי לנו עכשיו הסדר פוליטי עם עבדאללה: 1) עבה"י אינו דבר יציב וטבעי, אלא אדם אחד שיכל למות בכל רגע - והוא תלוי כולו באנגליה. 2) הסדר פוליטי זה עלול להכביד ולדחות ההסדר עם מצרים, 3) בלי שלום עם מצרים - אין הסדר של עבדאללה מסיר מעלינו המצור ביבשת אסיה אפריקה ואירופה. אין מעבר לא למזרח (עיראק תפריע) לא לצפון (סוריה תפריע) ולא לדרום (מצרים). 4) הסדר זה מגביר אחיזת אנגליה בסביבתנו. 5) היש לנו ענין להתחייב על גבולות מגוחכים אלו? 6) הסדר עם מצרים - מסדר יחסינו עם העולם הערבי והמוסלמי, פותח גם הדרום וגם הצפון, נותן לנו יחסים כלכליים חשובים. 7) מצרים היא ארץ יציבה וטבעית, אין באופן אוכייקסיבי כל נגודים בינינו. רק המלך יחזק אינו גורם קבוע ויציב - אבל האומה והמדינה יעמדו. אין זה עם שואף קרבות.

- זיאמה: הופקד על מחסני הנשק פרנסוי במקום פלד - לפי ידיעותיו הוא ימין טובהק. - אפרים דקל מציע להקים מחתרת רגילה - לימי מלחמה. - שאול מדוכא, יש לו הרגשה שהוזנח. יש לקרוא לו. - מחיתי נגד עזיבת ועדה - בטחון - ניסוקו שאינו יכל להגן על "הקו" החדש של הממשלה בדבר היחסים עם אמריקה - אינו לענין, כי אין מחויב להגן על פעולת הממשלה כשאינו מסכים לה (כמובן שאינו צריך לבקרה בפומבי) - ושיחכה עד שברגר יכבוש מקומו בכנסת ואולי יתאים להיות ראש הוועדה. זיאמה חושש שזה יביא לידי טשבר עם ארגוב.

- בא ארגוב: הבוקר באה¹ אליו ורהפטיג ובורג והציעו: "כדי להבטיח חגשמת החלטת הממשלה על הבטחה בית-ספר דהי בכל ישוב חימני (סעיף 5 של הודעת הממשלה) מחדשים פעולת ועדת המפקחים הדתיים, אנשי כל ארבעה הזרמים. הוועדה הזאת תפקח על כל בתי הספר החימניים תחת איזה שם שהם קיימים. הם

יקבעו תכנית הלימודים, הם יקבעו הכורים המוצעים על ידי הזרם. השם של בית-הספר, האדמיניסטרציה של בית-הספר הוא של הזרם. סידור זה הוא לחשוב אולי תקופת כהונתה של הכנסת. במקרה של הסכם על זה ובמקרה של הצבעת אמון או אי-אמון חצביע החזית בעד אמון".

זוהי ביסודה הצעת שפירא (בשנויים קלים) שבחרנו.

ארגוב קיבל סברק מפנחס. הוא מציע לי שאדרוש מפנחס להשאר עד שובו מקפלן - למען שס סדר תביעותיו של פנחס. איני בטוח שאוכל לסדר תביעותיו של פנחס, כי איני שליט באוצר ואין לי כל הידיעות שיש באוצר, וברור שהאוצר לא התנהג כשורה עם שני הפנחסים, אבל איני יכול לקחת על עצמי האחריות להגיד לאוצר שיפשוט הרגל למען טקס יוהר כסף לפנחס. מלגרפתי לפנחס שיהעכב בינתיים ואם לאחר שובו של קפלן הדבר לא יטויר ישוב מיד.

- בכנסת המטף הוויכוח על החינוך. במיעה נדחתה ברוב גדול הצעת החזית על 4 מפקחים. כששלחתי לשכירא פתקה ובתוכה רכז על סמסלה "ירושלמית" (כלומר יטין, חירות, הפה"ם) ענה לי בעל-פה שהוא לא ישתתף בשום אופן במסמלה כזו. אמרתי תן לי זאת בכתב, נתן לי תחילה הצהרה מסוקספת במשמעות ("אין בדעתי להשתתף) וכשאמרתי שאין זאת ההצהרה בעל פה חזר ונתן לי פתקא שניה שבה נאמר בפירוש שלא ישתתף "במסמלה ירושלמית".

מסרתי הפתקא לארכיון שלנו.

בפתקא הראשונה של שפירא נאמר: "אני יכול להבטיחך שאין בדעתי להשתתף

בקואליציה ירושלמית ואינני שואף לכך".

בפתקא השניה נאמר: "אני חוזר על מה שאמרתי, שאין בכוונתי ולא אשתתף בקואליציה ירושלמית".

- בצהרים בא אצלי עמוס ומר⁰ בשם לוי אברהמי שי. גלילי מסר לו כי יתפלגו ויביא חזרה למפלגה כל מפקדי פלמ"ח וכל חבריו, גם טבנקין. הדבר היה חסוה בעיני, כי הרגשתי אני שלא יתפלגו ולא ישובו, וחילוקי הדעות חלשים מהשנאה לנו. ביקשתי עמוס לשאול לוי אברהמי אם הוא בעצמו שמע זאת מפי גלילי ומה בדיוק אמר לו.

לפנות ערב בא אלי לוי אברהמי בלויית עמוס וסיפר לי: אמש בא גלילי ללון אצלו. הם חברים וידידים ותיקים. שוחחו למעלה משעתים, גלילי דבר על העבר ובהערצה גדולה עלי, והרושם של לוי אברהמי שהם יחזרו למפלגה. אמרתי לו שהרושם הוא מוטעה, ואיני מאמין בפילוגם.

13.2.51

המשך הוויכוח בכנסת.

14.2.51

גמר הוויכוח - מסרתי לויצמן התפטרותי. מראה ויצמן סצער ומדכא. אינו רואה. קשה לו להתהלך. תפיסתו מקוטעת. חזרתי לירושלים לאחר ביקור בביתו של שכטר שעזב בשנת 1932 האכרות בסג'רה ולמרות גילו (בן 74) עובד כפועל ברחובות (במכון ויצמן). גם ליובא לא הזדקנה אם כי גידלה 8 בנים (4 בנים,